

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

§. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

urgentem necessitatem non possit adiri Papa, vel dispositio dicti capit. Adversus. quoad licentiam a Summo Pontifice in illo casu petendam, alicubi sit legitime abrogata.

193. Dicendum 4. Si causa contribuendi sit publica totius Regni utilitas, quæ remotissime solum cedat in commodum Clericorum, tunc gravissimam urgente, v. g. bellorum necessitate, atque bonis Laicorum ad remedium adhibendum non sufficientibus, tenentur etiam Clerici, Papæ tamen, & Cleri Diocesani consensu prius obtento, contribuere ad huiusmodi necessitates. Probatur ex leg. Nullus. Cod. De cursu publico. ubi disponitur: nullum debere habere immunitatem tempore expeditionis, licet sit domus Regia, aut Sacrosancta Ecclesia. Quæ lex non tantum non corrigitur, sed servatis conditionibus supra positis, adjuvatur & approbatur a Cap. Non minus. & Cap. Adversus. De Immunit. Eccles.

DISQUISITIO XII.

In quo censu habenda sit Gallicana libertas præterita adversus jura Ecclesiastica?

S. I.

1. Hujus disquisitionis iudicium haud difficulte ferri potest ex antecedentibus, cujus tamen accuratior discussio consulto videtur facienda ex occasione librorum, quos Petrus de Marca scripsit tam de concord. Sacerd. & Imper. tum de libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ. Cùm enim ex voluminibus à Petro Puteano editis, superiusque examinatis non Roma duntaxat, sed Gallia quoque fuisset vehementer commota, iustus fuit præinsinuat de Marca doctrinam ijs libris contentam eatenus temperare, ut schismatis equidem removeret suspicionem, sed libertates Ecclesiæ Gallicanæ integras, ac illas servaret. De hoc igitur temperamento dispiciendum hic est: An præterita Gallicana libertas cohæreat cum Iudiciis Ecclesiasticis, & in quo propterea censu habenda sit?

S. II.

Summarium ex Petri de Marca axiomatibus circa Regis Franciæ erga causas Ecclesiasticas præterita jura collectum, unâ cum earundem refutatione, conclusionemque super ijs reflexivâ.

2. Auctor tractatus de libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ lib. 11. cap. 2. axiomatibus Gallicanis ex Petro de Marca petitis peraccommodè præmittit sequentem animadversionem. Quod Christus, inquit, tanquam officium, & debitum Principibus erga Ecclesiam imposuit, hoc politici tanquam jus & auctoritatem in ipsam interpretantur, & quos ille sponsæ suæ constituit custodes, protectores, & defensores, ipsi arbitros, duces, ac dominos

efficiunt, quam ut matrem colere, audire, ac sequi Christiani omnes tenentur, ei ut ancillæ præcipere, ac leges ponere suaerent. Quid enim aliud est Principibus tradere facultatem, non solum Ecclesiam ad Concilia convocandi, sed etiam Concilij tractanda proponendi, ita ut de alijs deliberare non liceat: ordinem ac modum præscribendi, à quo si recedatur, inane sit, quidquid fiat: decreta Concilio unconfirmandi, sine qua confirmatione robore careant: iudicata suspendendi, donec novo iudicio, aut novo examine probata fuerint: Concilia, ex quibuslibet Episcopis constituendi, jurisdictionem aliunde non habentibus conferendi: causam unius Provinciæ, alterius Provinciæ Episcopis designandam committendi: aliaque similia præstandi. Hæc sunt ex Petro de Marca Imperatorum Romanorum in Ecclesiam jura. Præferat, illa omnia, si crudè dicerentur, horrorem Christianis animis inculsura. Quamobrem cap. 1. in finem. 1. commotioni occurrere festinat his verbis, iam supra indicatis; Quæcumque apud veteres Principes in causis olim vigerunt, locum apud vos habere non possunt. Quid ni etiam apud vos? An quia hæc olim à Principibus usurpata sunt, contra Ecclesiæ libertatem, & jura, per vim, ac sine legitima facultate? Nequaquam. Sed quia inquit, immutata aliquantisper disciplina antiquam illum ordinem nullo pacto advertere potest. Itaque si rursus immutetur aliquantisper disciplina, quæcumque apud veteres Principes olim vigerunt, locum apud Gallos habere poterunt; quoniam, ut ait Marca cap. 5. initio. Quemadmodum Imperij Romani mole in varias partes dissectâ, Galliarum provinciæ in victoria præmium Francorum Regibus, Divini Numinis auspicijs, cesserunt, ita etiam imperij jura plene, & integre cum illis communicata sunt.

3. Ex ijs pleraque adeo manifestâ cum rationis, ac fidei regulis pugnant, ut propoliuisse, confutasse sit. Et sane ipsum etiam auctorem illorum puduisset, nisi pro suo more interjectis aliquibus verbis emolliisset. Ne quis autem arbitretur, ea in usum evocari posse, expendenda sunt exempla, quæ profert; raro enim aliud genus probationum adducit, aut adducere potest. Pro causis tam malis militare nequeunt rationes, quarum falsitatem, aut debilitatem detegere in promptu non sit.

Axioma primum Petri de Marca.

Hic Auctor locis in progressu citandis præten dit, Regibus esse speciale jus erga convocationem Conciliorum etiam Oecumenicorum, ac præsentiam, præsentiamque in illis.

Responsio.

4. Auctor dicti tract. lib. cii. cap. 2. à n. 5. ita responder. Licet consensus Principum ad congreganda Concilia de facto necessarius sit, ac possint ipsi etiam de jure illorum convocationem impedire, cùm iustis de causis metuunt, aliquid contra sua, vel Regni jura molliendum, ut tempore Ludovici Pij. & alias, quam.